

endelser »ske« eller »inde« til, hver gang det er en kvinde, der indtager stillingen. Kan vi udføre en bogholders, gårdejers, lærers o. s. v. arbejde, lad os så dog ikke ødelægge disse ord ved at føje et »ske« eller »inde« til, men lad kønnet kendes ved, om der står hr., fru eller frk. forved.

Endnu uheldigere end det ovenfor nævnte er det, når man kalder formanden i en forening: formandinde. M a n d betød på oldnordisk menneske: mand og kvinde, og i ordet formand har det sin gamle betydning, som vi må gøre vort til at bevare.

Mange vil måske sige, at det er småting, hvorledes man nævner kvinderne, når de blot får lov til at være helt og fuldt mennesker. Men det er alligevel ikke småting. Det er hele det system, som fandt sit fulde udtryk i lovene før 1857, ifølge hvilke enhver kvinde var umyndig til sin død, enten hun blev gift eller ej, og på hvilket der blev gjort det første brud, da den ugifte kvinde 1857 blev erklæret myndig ved samme alder som manden — det er dette system, der har givet sig udslag i navne, stillingers benævnelser og titler, og det er dette system, vi kvindesagsvenner må se at få ryddet op fra grunden, før bliver vi ikke et med manden fuldt ligestillet menneske.

Nykøbing F., 17. Decbr. 1908.

A. Stampe Feddersen.

Mødrehjemmet i Valby.

Vore Læsere vil mindes Fru M. Bajers lille interessante Beretning om Berlins »Säuglingsheim« (Kv. og Samf. Nr. 19), og det glæder os i Tilslutning til denne at kunne oplyse, at man herhjemme allerede for 3 Aar siden har taget et lignende Arbejde op, selv om det ikke er lykkedes her at føre Idéen saa langt igennem som til den ret store Institution, det tyske Hjem synes at være.

I Valby, paa 2den Sal i et almindeligt Beboelseshus, har en Kreds af Kvinder indrettet »Mødrehjemmet«. Vi har haft Lejlighed til at se dette Hjem og fik her

et Indblik i en hel lille Verden — en lykkelig, lille Verden.

Som det af Navnet fremgaar, har man her særlig taget Sigte paa at komme Mødrene til Hjælp. Gennem Moderfølelsen — ved at give den Lejlighed til at udvikle sig sundt og naturligt — har man ønsket at skaane den første Gang fødende, ugifte Kvide for den Nød, Haardhed, Fortvivlelse og Forladthedsfølelse, som ikke sjældent fører til rædselsfulde Forbrydelser, og som i mange Tilfælde driver den — som oftest unge Kvinde — ud i et fortsat daarligt Liv, hvor hun og Barnet hurtigt forsumper.

Fra 10 Dage efter Fødselen og i et helt Aar finder en saadan Moder, som ikke vil skilles fra sit Barn, Ly i Hjemmet. Det første halve Aar gaar med en grundig og ofte i højeste Grad tiltrængt Undervisning i Barnepleje, Orden, Renlighed og Økonomi. Naar hun saa er kommen lidt til Kræfter baade paa Legeme og Sjæl, skaffer Hjemmet hende Arbejde udenfor Huset, (det indrettes efter som hun ammer eller ej: Morgenpladser, Halvdagspladser eller Heldagspladser). Barnet gøres i Stand om Morgen, inden hun forlader det og passes om Dagen af de hjemmeværende Mødre, — Kl. 6 er alle hjemme til »Aftenpusling«.

Efter et saadant Aars Forløb er Moderen naturligvis saa stærkt knyttet til sit Barn, at hun med Sorg tænker paa den Mulighed at maatte skilles fra det. Her hjælper Hjemmet atter og paa 2 Maader:

1) Det er hidtil i overordentlig mange Tilfælde lykkedes at vække Interesse for Hjemmet hos de Herskaber, der har henvendt sig til det om Pige Hjælp, saaledes at Pigen, naar hendes Tid paa Hjemmet var udløben, har kunnet faa Lov til at tage Barnet med sig i Pladsen.

2) For de Piger, som ikke paa denne Maade kan have deres Barn hos sig, er der aabnet et F o r t s æ t t e l s e s h j e m, hvor foreløbig 6 Mødre med deres Børn kan bo og gaa ud paa Arbejde, medens Børnene mod Betaling passes paa Hjemmet.

I det hele taget, Hjemmet jager ingen bort, men raader og hjælper ud fra den smukke Opfattelse, at en Moder, der vil sit Barns Vel, maa have Retten til at leve sammen med det, og at Barnet ikke bør berøves Retten til en Moders Kærlighed og Omhu.

Man kan ogsaa kalde det for et i Sand-